

EFFATA

Periodiek van de Effatagemeenschap Nijmegen

In dit nummer

Pinksteren is bij uitstek de missionaire tijd. U leest over de achtergronden van Effata als missionaire gemeenschap op pagina 5

Gerrie van Laarschot is een markante kerkgangster. Een gesprek over haar veelbewogen leven leest u op pagina 6, 7

Het synodale proces gaat een volgende fase in. Peter en Joyce Nissen vertellen erover op pagina 8, 9

Meimaand is ook herdenken en vieren van de vrijheid. Legeraalmoezenier Sanneke Brouwers vertelt hoe dat gebeurt op pagina 10

Is kunstmatige intelligentie een vloek of een zegen? U leest erover op pagina 13

Ook dit jaar toont de iconenwerkgroep trots het resultaat van haar inspanningen. Willem Pelser vertelt op pagina 18

Pinksteren 2024

Pinksteren heet een lastig feest; kijk de media en de enquêtes er maar op na. Kerstmis is bekend en wordt op een bepaalde manier groots gevierd met of zonder 'kerk' en/of 'kind in de kribbe'. Pasen wordt al iets ingewikkelder, maar misschien mogen we de laatste jaren iets meer bekendheid verwachten door bijvoorbeeld 'The Passion' op Witte Donderdag en de veelvuldig uitgevoerde concerten van de 'Mattheüs Passion' of 'Johannes Passion'. Als het gaat om Pinksteren – dan hebben wij nog veel uit te leggen.

Het verhaal van Pinksteren in Jeruzalem vertelt dat de apostelen die dag door iedereen werden verstaan. Iedereen begrijpt wat iemand zegt, geen misverstanden. Aanvankelijk wordt er gedacht aan dronkenschap, maar door het vastberaden optreden van Petrus wordt dit ontzenuwd. Dat is vandaag de dag al een wonder: dat iedereen begrijpt wat iemand zegt! Geen woorden en zinnen die verdraaid worden, geen complottheorieën en eigen interpretaties die een verkeerd beeld scheppen!

Toen de vrienden van Jezus die nieuwe levensadem hadden gekregen, konden zij opstaan. Zij waren geraakt als bij blikseminslag en begeesterd liepen zij naar buiten. De Geest – verschenen in tongen van vuur – maakte hun tongen los én iedereen had er blijkbaar oren naar. Iedereen verstond, iedereen begreep waar het Jezus om te doen was: mensen verzoenen met zichzelf, met elkaar en met God. De apostelen beginnen als het ware opnieuw te leven; dankzij stormwind en vurige tongen voelen zij zich bevrijd; Jezus' vuur brandt in hen. Zijn vuur is de Geest, de trooster en helper die Hij hun had beloofd.

“ Iedereen verstond,
iedereen begreep waar
het Jezus om te doen was.

Pinksteren is het feest van de Geest, Gods Geest, die wordt geschonken aan de kerk, aan eenieder die daarvoor open staat, die zich daarin niet laat opsluiten, want 'De Geest waait waar Zij/Hij wil'. Die Geest waait tussen mensen die elkaar goed doen, laait op als een vuurtje in lieve, hartelijke mensen die anderen helpen opstaan.

In verschillende kerken wordt met Pinksteren het sacrament van het Vormsel toegediend, waarbij de vormeling de handen worden opgelegd door de vormheer met de tekst: 'ontvang het zegel van de Heilige Geest, de gave Gods'. En de gaven van de H. Geest vinden een oorsprong in de tekst van Jesaja 11, 1-3 KBS: 'Een twijg ontspruit aan de stronk van Isaï, een telg ontbloeit aan zijn wortels. De Geest van de Heer rust op hem, een geest van wijsheid en inzicht, een geest van beleid en sterkte, een geest van kennis en ontzag voor de Heer.'

Pinksteren is het feest van in beweging komen... in vuur en vlam worden gezet... Opkomen voor het heilsplan dat Jezus voor ogen had. Vijftig dagen hebben wij uitbundig Pasen mogen vieren en op Pinksteren worden wij uitgedaagd, uitgenodigd zelf handen en voeten te geven aan dat heilsplan, zodat wij Gods Koninkrijk op aarde vorm kunnen geven. Ook voor ons geldt: Ontvang het zegel van de H. Geest, de gave Gods. Dat wij vol zijn van die gaven en kunnen stimuleren en inspireren, strijdvaardig en zachtmoedig, vrijmoedig en verzoenend zijn. Al die gaven van de geest worden ook over ons uitgeblazen en mogen ons allen tot zegen zijn.

Mogen wij die geestkracht aan elkaar en aan de wereld doorgeven, want zij is er en zij waait waarheen zij wil.

Ineke van Cuijk O.P.

Van het pastorale team

Het Paasfeest is alweer voorbij. We kijken er als pastorale team tevreden op terug, omdat we dikwijls gehoord hebben dat u de vieringen gewaardeerd hebt. Wellicht een bijzonder woord van dank voor het koor dat fantastisch mooi gezongen heeft en voor de bloemsiergroep die, weliswaar maar voor twee vieringen, toch veel energie gestoken heeft in de versiering van de grote kerk.

Voor alle vieringen hadden we, zoals we gewend zijn, weer prima boekjes om ons bij de viering te houden. Ook daarvoor lof en dank. Natuurlijk gaan we met alle voorgangers en medevoorgangers en alle mensen die bij onze liturgie betrokken zijn de Vasten en de Paastijd nog evalueren, maar ik heb geen angst dat er ontslagen zullen vallen.

Verder laat zich melden dat onze liturgiekring, - nogmaals: dat zijn alle voorgangers medevoorgangers, dirigenten en pastoraal team - zich op een studieochtend gaan buigen over de verschillende vormen van liturgie die we kennen

en samen beleven. Daarna zal de blik zich richten op het Pinksterfeest. Een viering, waarin we hopelijk weer geïnspireerd worden, om ons leven te verdiepen en kracht en inspiratie op te doen om een rijk en naar buiten gekeerd geloofsleven tot volle bloei te laten komen.

Tegelijk gaat de blik al op de toekomst. We kijken vooruit naar 5 mei. Bevrijdingsdag valt dit jaar op een zondag... misschien een keer buiten vieren? En dan werken we verder aan een goede dienstverlening in de schoolvakantietijd. We zullen merken dat we in de maanden ervoor en vlak erna wat mensen missen, die juist dan op vakantie gaan. Ik kan daar niets anders van vinden dan dat ik hoop op vakanties waar mensen gesterkt en uitgerust van terugkomen. En voor de thuisblijvers maken we er een zomerperiode van, waarin alles zoveel mogelijk gewoon doorgaat. Ook in die tijd vieren we elke zondag, wat er te vieren valt.

Tot slot wens ik ons allemaal een mooie lente en een goed begin van de zomer. En dat de toestand in de wereld zich maar op korte termijn moge verbeteren.

*Mede namens Nadia en Hans
René Klaassen*

Hij is vuur

Nu al eeuwen lang geleden, in een streek aan de Jordaan
woont een man, men zegt van Hem: Hij is uit God vandaan.
Met hart en handen open, voor de mensen aan de kant.
Zo brandt hij, vonk van boven in dat oud en donker land.
Hij is vuur.

Maar omdat zijn woorden hard zijn, voor de rijken van die tijd
vangen zij Hem in hun net, zij willen Hem wel kwijt.
Hij die alles wilde delen, aan een ander kansen bood,
stuk gemaakt aan't kruis vond Hij te jong een harde dood.
Hij is vuur.

Maar dat vuur is blijven branden, en het stak de mensen aan
en zijn woorden krijgen handen, waar wij elkaar verstaan.
En Hij komt opnieuw tot leven, waar een mens zich breken laat,
voor een ander die als Hij toen met een kruis door 't leven gaat.
Hij is vuur.

Ja, Hij komt opnieuw tot leven, waar een mens zich breken laat,
voor een ander die als Hij toen met een kruis door 't leven gaat.
Hij is vuur.

Verslag van de lezing

Met passie op weg naar Pasen

muziek en spiritualiteit rond het lijden van Jezus

Met deze titel ging ik op weg naar de lezing van Peter Nissen op 20 maart in de dagkapel. Het zou over muziek in de Goede Week gaan en muziek heeft altijd wel mijn aandacht. Gedreven door de gedachte dat ik wel wat rust, stilte en bezinning kon gebruiken, ging ik erheen...

Peter vertelde de ongeveer 20 aanwezigen dat veel componisten en tekstschrijvers geïnspireerd zijn geweest om over het lijden van Jezus Christus teksten, muziekstukken, liederen en musicals te maken: van Bach tot Haydn en van het Passiespel in Tegelen tot 'Jesus Christ Superstar' en 'The Passion'.

Bijzonder speerpunt in deze lezing was de tekst: STABAT MATER ('stabat mater dororosa, luxta crucem lacrimosa, dum pendebat filius'). De auteur van deze tekst is onbekend, maar de tekst moet in de dertiende eeuw ontstaan zijn uit de franciscaanse spiritualiteit. Het mooie van deze tekst is dat ze begint met hoe Maria bij het kruis staat en lijdt en daarna overgaat op hoe wij ons voelen en meelijden met Maria en ons inleven in de dood en het lijden.

Vele toonzettingen zijn gemaakt op deze tekst. Men schat meer dan 210! Peter noemde: Van gregoriaans tot Arvo Pärt, van Palestrina tot Dvorák, van Haydn tot Diepenbrock, van

Poulenc tot Rossini, van Vivaldi tot Verdi, en de beroemdste: Giovanni Battista Pergolesi, die het in 1736 op zijn sterfbed schreef!

We hebben een paar composities beluisterd en daarin viel op dat de stukken een ontwikkeling doormaakten van ingetogen muziekstukken, waarin de originele tekst van de dichter gebruikt werd tot muziekstukken met orkest en ouvertures, waarna een zangpartij kwam met een heel koor. Daarin werden nog maar een paar regels van de oorspronkelijke tekst gezongen. Deze muziekstukken kregen hoe langer hoe meer de vorm van een muziekstuk dat in theaters wordt opgevoerd.

Ook Willem Wilmink heeft de oorspronkelijke tekst 'her-dicht'. Hierbij het eerste stuk:

De moeder stond door smart bevangen

En met tranen langs haar wangen

Waar haar zoon gekruisigd hing.

En het was haar in haar lijden

Of een zwaard haar kwam doorsnijden

Dat dwars door het hart heen ging.

Bedankt Peter, voor deze waardevolle bijdrage aan mijn en onze voorbereiding op de Passietijd.

Françoise Klaassen-Borghans

Effata op missie

Rubriek over het missionaire werk

Missie gebeurt op veel manieren. Het is deel van al ons vrijwilligerswerk, en het kerkblad staat er vol mee. In deze rubriek delen we onze visie en zetten we onze concrete missionaire inzet in het zonnetje. Bovendien kun je hier lezen over de plannen van de werkgroep Missionaire Parochie.

Waar draait het om?

In de afgelopen maanden hebben veel mensen weer synodale gesprekken gevoerd. Tijdens het synodale proces komen veel belangrijke onderwerpen aan bod, die niet alleen de Kerk als geheel maar ook ons persoonlijk rechtstreeks raken. Het synodale gesprek kent een specifieke vorm, waarbij praten telkens wordt afgewisseld met stilte. In die stilte kan alles bezinken, kunnen emoties tot rust komen, en kunnen we luisteren naar wat er binnen in ons omgaat. Wat doet het met mij als die ander dat zegt? Vooral is de stilte echter een luisteren naar de Heilige Geest. Hoe kan ik in of tussen de woorden van de ander het waaien van de Heilige Geest ontwaren? Waar kunnen liefde en nieuw leven opbloeien?

Synodaal spreken leunt heel nauw aan tegen missionair spreken. In een missionair gesprek probeer je in de woorden van de ander te ontwaren hoe Gods Geest in zijn of haar leven bezig is. Je zoekt, in alle bescheidenheid, hoe de liefde van God in iemands leven (nog meer) kan doorwerken en als de ander daarvoor openstaat, hoe je iets kan aanreiken uit onze 2000 jaar oude christelijke traditie vol wijsheid en hoop. Dat dat best een uitdaging is, zal eenieder van ons wel eens gemerkt hebben. Daarom vind je onderaan deze rubriek opnieuw een mooi aanbod, naar aanleiding van het succes van vorig jaar.

In het zonnetje: de voorgangers

Sommigen deden het al, sommigen hebben het vlot opgepakt na aanmoediging van de werkgroep Missionaire Parochie: voorgaan met een missionaire insteek! Want een voorganger is beeldbepalend voor veel nieuwe bezoekers van onze vieringen. Een voorganger kan ervoor zorgen dat mensen zich welkom voelen, ervaren dat ze er mogen zijn en mee mogen doen, en daarbij ook wat geholpen worden door enige uitleg en een begrijpelijke overweging. Bij het voorgangersteam van Effata leeft dit sterk, en eenieder zoekt op zijn of haar eigen authentieke wijze hoe dat persoonlijk kan worden vormgegeven. Dat is heel mooi om te

zien. Het is een inspiratie die elke viering weer doorstraalt.

Nieuws vanuit de werkgroep Missionaire Parochie

• *Een nieuwe missionaire vormingscursus*

Een ontspannen gesprek over geloof en leven, dat kan een grote uitdaging zijn, maar ook een heel mooie ervaring. Wil je de handvatten om dit soort gesprekken te kunnen voeren en je burens en vrienden – als ze dat willen – zo van dienst te zijn? Dan is er nu weer de mogelijkheid je in te schrijven voor de missionaire vormingscursus!

Data: 1/15/29 oktober en 12 november tussen 17:00 en 19:15 uur.

Locatie: Parochiecentrum Effata/Dominicuskerk

Kosten: gratis, met vrijwillige bijdrage voor de maaltijd

Opgave: Nadia Kroon, nadiakroon@hotmail.com , 06-20252184

• *Nieuwe teksten op de website*

Zoals u wellicht is opgevallen, is de website een tijdje geleden grondig vernieuwd. Vanuit Effata zijn er ook nieuwe teksten aangeleverd, en zijn andere teksten nog in ontwikkeling. Met name de pagina 'over ons' is onder handen genomen. De hoop en verwachting is dat dit nieuwe parochianen zal helpen om een goed beeld te krijgen van onze gemeenschap.

• *Fiducia Supplicans*

Mogelijk heb je meegekregen dat het een en ander te doen is geweest rond de nieuwe publicaties vanuit het Vaticaan over LHBT+ gerelateerde onderwerpen, zoals het document 'Fiducia Supplicans'. Als missionaire werkgroep willen we dat Effata een inclusieve en gastvrije gemeenschap vormt, en we weten dat dit door jullie allen ook zo gewenst wordt. Achter de schermen werken we hieraan en zodra het mogelijk is, delen we welke stappen we daarvoor ondernemen.

• *20-50 kring over geloof en leven*

Ken jij mensen tussen de 20 en 50 jaar oud, die zich wel eens in het christelijk geloof willen verdiepen of aansluiting zoeken bij christelijke leeftijdsgenoten? Er is ruimte om aan te schuiven bij de 20-50 kring, en eenieder uit die leeftijdsgroep is van harte welkom. We komen een keer per maand samen in het klooster van de dominicanessen, op zondagen tussen 12:00 en 13:15 (inclusief lunch). Aanmelden kan bij Nadia Kroon, nadiakroon@hotmail.com, 06-20252184.

Nadia Kroon O.P.

'Mijn gave is aardigheid brengen'

In gesprek met Gerry van Laarschot

Ze is nog niet zo heel lang in onze parochiegemeenschap. Toch kennen we haar allemaal. Want tijdens de vredeswens in de viering doet ze uitgebreid haar ronde om de aanwezigen vrede te wensen.

Een moeilijke jeugd

Ik praat met Gerry in haar mooie appartement op het Limosterrein. Speciaal voor mijn bezoek heeft ze, zoals ze trots zegt, de lekkerste slagroomtruffels van Nijmegen bij de bakker gekocht. Ze houdt van gastvrijheid en van mensen om haar heen, al is dat laatste iets wat ze helaas vaak mist. Gerry (73) is in Helmond geboren. 'Ik ben dus een kattenmepper', lacht ze. 'Dat is de bijnaam van mensen die uit

Helmond komen'. Maar al gauw neemt ons een gesprek een ernstige, zelfs verdrietige wending, als Gerry over haar leven vertelt.

'Ik heb geen fijne jeugd gehad', zegt ze. 'Ik heb nog een zusje. Die is jonger. Maar mijn vader liet ons gezin al gauw in de steek. Mijn moeder kon dat helemaal niet aan. Ze kon ons niet opvangen. Eigenlijk heb ik lang de rol van mijn moeder overgenomen, terwijl ik zelf nog een kind was. Ik had een hele lieve moeder. Ik zou haar tekort doen, als ik dat niet zou zeggen. Maar ze kon het allemaal echt niet. Ze nam haar toevlucht tot de verkeerde dingen'.

Door de problematische gezinssituatie gingen Gerry en haar zusje uiteindelijk naar een kindertehuis in Hees bij Nijmegen. Vervolgens heeft ze haar middelbare schooltijd doorgebracht in een internaat in Wassenaar. Ook dat was geen gemakkelijke tijd voor haar. Ze kon weinig naar huis en miste liefde en warmte. Na de middelbare school volgde ze de interne opleiding verpleging in Katwijk aan de Rijn. Zorgen voor andere mensen, daar lag haar hart.

Enkele jaren later trouwde Gerry. Ze dacht het geluk gevonden te hebben: een lieve man, een dochttertje, een hecht gezin. Maar het liep anders. Haar man liet haar na zeven jaar in de steek en Gerry bleef met haar dochter Cynthia, die toen drie jaar was, achter. 'Familie had ik nauwelijks', zegt ze, 'en geld ook niet. Ik heb ook nooit meer een man ontmoet die nou eens echt voor me wilde gaan. Was dat wel zo geweest, dan had ik zoveel meer kunnen bereiken in mijn leven.'

Een nieuw leven, maar weer tegenslag

Toch lukte het Gerry om in haar eentje haar dochter een goede opvoeding en een mooie opleiding te geven. Cynthia ging de verpleging in, net als haar moeder. Gerry had ondertussen een eigen pedicure praktijk, waar ze aardig van rond kon komen. De contacten met mensen deden haar goed en het werk bracht haar voldoening. Ze woonde inmiddels in Nijmegen, in Hatert, maar verlangde naar een andere woonomgeving. Ze wilde een nieuw leven beginnen. Aanvankelijk leek het te lukken. Via haar woningcorporatie wist ze een appartement te bemachtigen op het groene Limosterrein, met uitzicht op het park. Ze richtte het in met mooie meubels, schilderijen en andere kunstwerken. 'Huisje Weltevreden', noemde ze het.

Maar kort na deze verhuizing in 2005 sloeg het noodlot toe. Volkomen onverwacht overleed Cynthia, haar enig kind. Ze kreeg een hartstilstand tijdens haar opleiding tot operatieassistente in het ziekenhuis van Bernhove. Alle glans verdween uit het leven van Gerry. 'Ik heb me bij haar uitvaart op Rustoord nog nooit zo alleen gevoeld. Familie heb ik nauwelijks en met mijn zusje heb ik geen contact', vertelt ze verdrietig. Cynthia was pas 31 jaar. Met tranen in haar ogen wijst ze me op de mooie foto's van haar dochter in de hal, in de keuken en in de woonkamer.

De Efftagemeenschap

Er kwam weer wat vreugde in het leven van Gerry, toen ze een paar jaar later een hondje kreeg, Lara. Lara werd haar alles, zegt ze. 'Een hond is altijd trouw. Je krijgt er zoveel liefde van'. Veel parochianen weten dat Gerry haar hondje op zondag meenam naar de kerk en het beestje bijna onopgemerkt de hele viering onder de stoel van Gerry lag.

Dat brengt ons gesprek op de betekenis van onze gemeenschap voor Gerry. Ze vertelt dat ze altijd eenzaam is geweest, en dat dat vijf jaar geleden nog erger werd. Ze kreeg toen een herseninfarct. Haar geheugen is daardoor trager geworden. Het ergste was echter een blijvende beperking in het gebruik van haar arm. Hierdoor kon ze haar vak als pedicure niet meer uitoefenen en ging ze de contacten missen, die ze juist zo nodig had. Ze bezocht regelmatig het wijkcentrum 'Stip-Oost'. Tijdens een Paasbrunch raakte ze in gesprek met Jan van der Wal. Hij attendeerde haar op Effata.

'Ik kom in Effata veel vriendelijke mensen tegen', zegt Gerry. 'Ik vond het ook zo lief dat Lara welkom was. Helaas moest ik Lara vorig jaar laten inslapen. Ze was te oud. Maar dat René in de viering, tijdens het lezen van de intenties, even naar mij keek en toen zei: "We denken ook aan jou Gerry, nu jij je hondje moet missen", dat deed me zo goed. Ik heb Lara veertien jaar gehad. Ik vind het koffiedrinken na afloop ook heel gezellig. Ik voel me thuis in de parochie'. 'Dat zie ik', reageer ik. 'Want je voelt je kennelijk op je gemak als jij mensen vrede wenst'. 'Oh, dat mag misschien niet', antwoordt ze. 'Maar ik vind het fijn om aardig te zijn. Ik heb niet veel gaven, maar wel de gave om aardigheid te brengen. En daarom geef ik mensen graag een hand, vooral mensen die het nodig hebben. Daar ga ik dan speciaal naartoe. Het belangrijkste in het leven is toch lief zijn voor elkaar. Het leven heeft me ook geleerd dat je er zelf iets van moet maken.

Een tijdje geleden zag ik het leven helemaal niet meer zitten. Ik wilde niet meer verder en ik sprak er met mijn huisarts over. Ik had hem verteld dat ik contacten had met een gezin dat hier in het asielzoekerscentrum woont. Ik heb ze een keer aangesproken in het park. Vriendelijk gezegd: "Goedemorgen, waar komen jullie vandaan?" Dat bedoel ik met aardig zijn voor elkaar'. Deze begroeting heeft uiteindelijk tot een vriendschap geleid. Vader, moeder en de kleine kinderen komen regelmatig bij Gerry op bezoek. Ze eten samen, ze luisteren naar muziek en de kinderen dansen in de woonkamer van Gerry. Foto's worden uitgewisseld en appjes naar elkaar gestuurd. 'Ik ben een bonus oma', zegt Gerry, 'en daarom vond mijn huisarts dat ik door moest gaan met leven. "Jij hebt hier nog een taak te doen", zei hij.'

Betty Smits van Sonsbeek

Asielzoekerscentrum

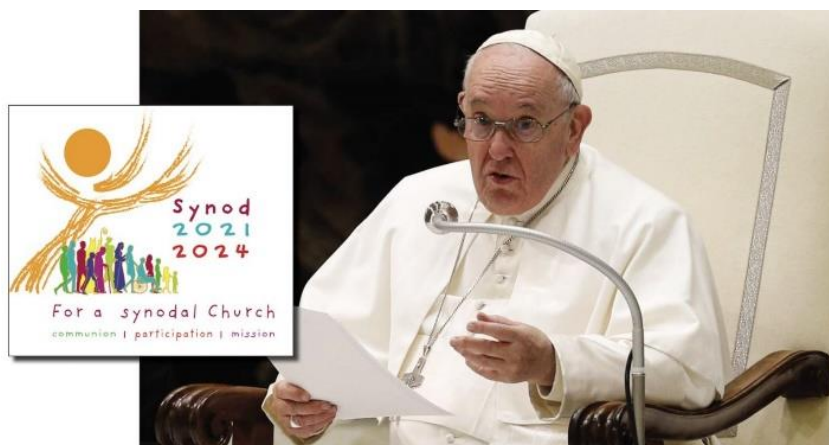
Op weg naar de tweede synodezitting

In oktober van het afgelopen jaar vond in Rome de eerste zitting plaats van de bisschoppensynode over synodaliteit. Er is hier al eerder over bericht (zie het kerstnummer van dit blad). Het was een historische zitting, onder meer doordat voor het eerst leken en dus ook vrouwen niet alleen spreekrecht, maar ook stemrecht hadden bij een bisschoppensynode. Er werd aan ronde tafels en dus op gelijke ooghoogte gesproken over thema's die met de toekomst van de rooms-katholieke kerk te maken hebben. En er werd vooral goed naar elkaar geluisterd.

Dit najaar, om precies te zijn tussen 2 en 27 oktober, zal de tweede zitting plaatsvinden. Net als afgelopen jaar zullen er weer twee bezinningsdagen voor de deelnemers aan voorafgaan. In februari van dit jaar werden er zes nieuwe adviseurs voor de synode benoemd, drie mannen (onder wie een vicaris van het bisdom

het van de synode-agenda is weggehaald. Maar het lijkt opnieuw een verstandige zet van paus Franciscus: hij neemt de tijd om de geesten rond dit thema te laten rijpen. Als het in oktober al op de agenda zou staan, zou dat tot een flinke clash kunnen leiden. Er zijn in de hele wereld, ook in Nederland en zelfs in onze parochie van de Heilige Stefanus immers mensen die denken dat de wereld vergaat als de paus de wijding van vrouwen zou gaan toestaan. Sterker nog: er zijn mensen, ook priesters en bisschoppen, die dat hele synodale proces maar niets vinden en die zitten te wachten tot er een eind komt aan het pontificaat van paus Franciscus. Deze is zich daarvan bewust en kiest als jezuïet voor de strategie van de geleidelijkheid: de methode van de 'onderscheiding der geesten', en dat vraagt tijd en geduld.

Aan de bisschoppenconferenties in alle landen in de wereld is gevraagd om mee te werken aan de

Luik) en drie vrouwen. Van die drie vrouwen zijn er twee hoogleraar theologie aan universiteiten in Zuid-Amerika (Peru en Rio de Janeiro), de derde is een vooraanstaande godsdienstsociologe uit de Verenigde Staten. De keuze van deze adviseurs maakt weer eens duidelijk dat paus Franciscus er groot belang aan hecht dat de stemmen van vrouwen gehoord worden tijdens de synode.

Ook werd in februari bekend dat de paus enkele thema's van de agenda van de synode heeft weggehaald omdat ze nadere studie vragen. Het zou te vroeg zijn om over die vraagstukken in oktober al besluiten te nemen. Voor die thema's worden studiegroepen gevormd met deelnemers uit alle continenten. Het betreft dan onderwerpen als de herziening van het kerkelijk recht, de vorming van gewijde ambtsdragers, de verhouding tussen bisschoppen en religieuzen en de toelating van vrouwen tot de diakenwijding. Vooral rond dat laatste thema was er wel enige teleurstelling dat

voorbereiding van de tweede synodezitting, en wel door op allerlei niveaus, bijvoorbeeld in parochies maar ook landelijk, te werken aan verdiepingsgesprekken rond enkele thema's van de synode. In Nederland verspreidde de Landelijke Werkgroep Synodaliteit in februari een handreiking voor gesprekken rond vier thema's. De resultaten van die gesprekken konden tot 15 april ingestuurd worden. Daarvan worden dan samenvattingen gemaakt en die dienen op 15 mei bij het synodesecretariaat in Rome ingeleverd te worden, zodat ze meegenomen kunnen worden in de voorbereiding voor de synode van oktober.

Op 2 maart was er in 's-Hertogenbosch een landelijke bijeenkomst met als titel 'Kom om de tafel. Praat mee over de toekomst van onze kerk'. Vanuit onze locatie werd er aan deelgenomen door zuster Nadia Kroon en Joyce Nissen. Op zondag 7 april (Beloken Pasen) is na de viering in onze Effata-locatie door twintig mensen in twee groepen

over de vier thema's gesproken. Dat gebeurde telkens op een wijze die nu 'synodaal gesprek' wordt genoemd, maar die vroeger ook wel bekend stond als 'contemplatieve dialoog'. In die gespreksvorm is het naar elkaar luisteren heel belangrijk. In een eerste ronde krijgt ieder het woord om te zeggen wat hem of haar over het thema op het hart ligt. De afspraak is dat je niet meteen op elkaar reageert (dat valt mensen soms nogal zwaar), maar vooral respectvol en aandachtig naar elkaar luistert. In een tweede ronde krijgt ieder de kans om te zeggen wat hem of haar in het getuigenis van een ander geraakt heeft. In een afsluitende ronde wordt besproken wat je aan de synode in Rome zou willen meegeven.

Het eerste gespreksthema was: welke rol speelt je doopsel in je betrokkenheid bij de kerk? Uit de gesprekken in Effata kwam naar voren dat er verschillende wegen zijn waarlangs mensen, eenmaal gedoopt (meestal als pasgeborene), betrokken zijn gebleven bij de kerk. Er werd daarom gepleit voor ruimte voor diversiteit in de geloofsgemeenschap en voor het terugdringen van het klerikalisme, waarbij alles om de gewijde ambtsdrager draait. Ook werd er voor kleine, lokale geloofsgemeenschappen gepleit in plaats van voor grootschalige fusieparochies.

Het tweede thema was de vorming in een missionaire parochie. Daar kwam de diversiteit aan

talenten in een geloofsgemeenschap naar voren. Biedt daar ruimte voor, zo werd aan de synode meegegeven, want zo kan de kerkopbouw versterkt worden.

Het derde thema was dat van deelname aan een verwelkomende kerk. In de gesprekken kwamen pijnlijke verhalen naar voren van mensen die zich wel van harte welkom weten in de Effatagemeenschap, maar niet altijd in de 'grote kerk', bijvoorbeeld wegens hun seksuele geaardheid. Er werd gepleit voor een klimaat van onbevangingheid: niet oordelen over elkaar, ga zorgvuldig met elkaar om, schep ruimte voor diversiteit, ontdek de rijkdom van verschillen en luister met je hart.

Het laatste thema was de rol van vrouwen in het leven en de zending van de kerk. Ook daar kwam het verschil naar voren tussen de eigen geloofsgemeenschap en de 'grote kerk': naarmate je hoger komt in de hiërarchie, worden de kansen voor vrouwen kleiner. Daarom werd aan de synode meegegeven: ga door met vrouwen een zichtbare rol in de kerk te geven en bevorder dat vrouwen hun apostolische en bestuurlijke roeping in de kerk kunnen vervullen.

We blijven het met aandacht volgen. Tegen de tijd dat de tweede synodezitting gaat plaatsvinden, komen we er zeker nog op terug.

Joyce en Peter Nissen

Herdenken als eerste stap naar de vrede

In deze tijd herdenken we de Tweede Wereldoorlog, bijna 80 jaar geleden. Dat is de tijd van een mensenleven als dat van mijn vader, die op D-day werd geboren. Dit jaar (pas) was er voor het eerst ook veel aandacht voor het bombardement van Nijmegen, 80 jaar geleden. Een zogenaamde vergissing met veel impact, die bevestigt hoe woorden in oorlogstijd de lading van geweld camoufleren.

Het laat ook zien dat het soms tijd kost om te herdenken. De aandacht voor herdenken in Nederland groeit naarmate de oorlog langer geleden is. Ook voor de Indië-herdenkingen op 15 augustus, waar ik mensen spreek die er voor het eerst komen. Herdenken gaat dan ook niet alleen over het verleden. Het is belangrijk voor de toekomst. Wanneer we denken aan hedendaagse oorlogen als: Oekraïne, Gaza en Jemen...

In onze parochie zijn nog mensen die de oorlog en het bombardement hebben meegemaakt. Zij herkennen misschien iets in de verhalen die ik hoor van veteranen en waar ik de impact van oorlogservaring zie. Zij raken soms fysiek, wat vaker psychisch (PTSS), maar misschien nog wel het meest moreel beschadigd door hun oorlogservaring. Waar traumazorg sinds de Tweede Wereldoorlog sterk is ontwikkeld, wordt voor morele beschadiging nog een behandeling gezocht, en dan wordt ook gekeken naar de aalmoezenier...

De kerk heeft altijd een goede 'therapie' voor schuld en zonden gehad. Dan bedoel ik therapie in de vorm van heling. Want in geval van een zonde is er iets gebroken: de relatie met de ander, met jezelf en met God. De schuldbelijdenis en de biecht doen ons erkennen dat we mensen zijn die fouten maken. Dit uitspreken kan opluchten. Want het uiten van spijt is een motivatie om het de volgende keer beter te doen.

Soms hoort daar een boetedoening bij. Dat klinkt misschien gek. Maar bij veteranen zie ik dat ze, bewust of onbewust, boete doen. Sommigen sluiten zichzelf op, zorgen niet goed voor zichzelf of ontzeggen zich van het leven te genieten. Sommige veteranen voelen zich zo 'gestigmatiseerd' door oorlogservaring, dat ze vinden dat zij geen vrienden verdienen.

Hoewel we de schuldcultuur van de kerk grotendeels achter ons hebben gelaten, zat er een waardevol element in: verzoening. Verzoening

betekent herstel van de relatie. Dit helpt om moreel lijden (dat het gevolg is van een werkend geweten) te verzachten. Een voorbeeld hiervan zijn de terugkeerreizen die defensie organiseert voor Dutchbat 3 veteranen, die aanwezig waren bij de val van Srebrenica. Terug in het gebied zien ze dat de natuur zich heeft hersteld, de huizen zijn opgeknapt en het dagelijks leven doorgaat. Deze verandering zien kan voor de veteraan helend zijn. Er vindt een gesprek plaats tussen de veteranen en de weduwen en nabestaanden van Srebrenica. Een moeilijk gesprek omdat de vrouwen vechten voor erkenning van de genocide, iets dat de machteloze veteranen in hun schuldgevoel bevestigt. Toch vinden er momenten van verzoening plaats, waarbij men elkaars gevoelens kan erkennen die het gevolg zijn van hetzelfde noodlot, maar met andere perspectieven en gevolgen.

Ik kom meer werken van verzoening tegen. Een veteraan zamelt medische hulpmiddelen in voor Oekraïne. Een ander verleent gratis financieel advies aan een gezin uit voormalig Joegoslavië, en een veteranenhuis in Den Bosch zamelt hulpgoederen in voor Libanon. Voorbeelden waarin veteranen op een heel mooie manier proberen hun morele lasten te verlichten. Ze helpen daarmee niet alleen zichzelf en de ander, maar ons allemaal. Deze acties zijn niet alleen het resultaat van veteranen die proberen hun oorlogservaring te hanteren, ze zijn het begin van het werken aan vrede.

Daarbij is herdenken natuurlijk belangrijk. Uit

respect voor hen die het leven is genomen en hen die het leven hebben gegeven. Vanuit het besef dat ook vandaag mensen sterven door geweld en vechten voor hun leven. Die wetenschap is een last voor ons allemaal. Herdenken van oorlog is daarom niet de laatste stap van een conflict, maar de eerste stap op weg naar vrede.

Sanneke Brouwers

Tentoonstelling Dominicuskerk levert 500 euro op

In het kader van de herdenking van het bombardement op Nijmegen was er van 18 tot 25 februari in de Dominicuskerk een tentoonstelling over de afgebroken kerk aan de Broerstraat en de huidige kerk aan de Professor Molkenboerstraat 7. Helaas komt oorlogsgeweld nog steeds voor in onze wereld. We kunnen dat niet stoppen. Maar de gevolgen daarvan voor mensen en kinderen die dat hebben meegemaakt, daar kunnen we wel wat mee: erkennen, luisteren, troosten, helpen met het verwerken en het een plaats geven. Daarom werd in de tentoonstelling een vrijwillige bijdrage gevraagd voor basisschool 'De Bloemberg'.

Op deze school leren kinderen uit oorlogsgebieden als nieuwkomer in de Nederlandse samenleving, hoe zij hun verleden kunnen verwerken en zich thuis mogen voelen in hun nieuwe omgeving. *Groeien doen we samen* is de slogan op de school. 'Samen' heeft betrekking op de andere leerlingen, de leerkrachten en de ouders.

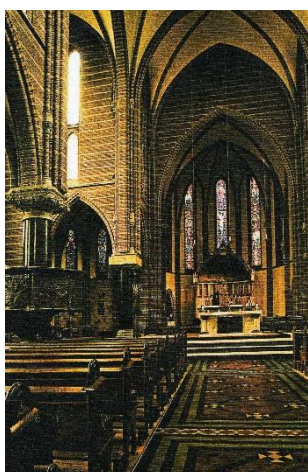
De opbrengst van de vrijwillige bijdrage was afgerond € 500,-. Met dat geld op zak hebben wij, Anton van der Meer en Ger Gerrits, de Bloemberg bezocht. Daar wist men direct een bestemming voor deze bijdrage. In de hal staat een papieren boom waarin allerlei thema's en aandachtspunten worden opgehangen. Er hangen planeten in en er is een vogelhuisje: welke vreemde vogel mag daar wonen? De brandweer vindt al dat papier te gevaarlijk, dus het geld wordt besteed aan het brandveilig maken van deze boom. Zo wordt extra geld besteed aan veiligheid en tevredenheid van leerlingen en het onderwijsteam.

Wij zagen een school waar iedereen rustig aan het werk was, waar de muren vol hingen met

aanmoedigen in allerlei talen en waar een boom, stevig geworteld, leerkrachten, kinderen en ouders inspireert.

Anton van der Meer

Rectificatie

Op de tentoonstelling over het bombardement op Nijmegen werd een foto getoond, die helemaal niets te maken had met de oude Dominicuskerk in de Broerstraat. Hoe die foto erdoor is geglipt, is mij tot nu toe een raadsel. Maar hij hoorde daar echt niet thuis.

Deze beeldt niet af het interieur van de oude Dominicuskerk, maar dat van de Maria Geboortekerk aan het Mariaplein (Berg en Dalseweg).

Diezelfde foto werd ook gepubliceerd in het verslag van de tentoonstelling in het laatste parochieblad. Dus ook daar hoorde hij niet thuis.

Excuses voor de verwarring.

Willem Pelser

Column

Arjan Broers

Karwats

Jaren geleden maakte ik een artikel over de negen manieren van bidden van Dominicus. Het is een boekje met tekeningen uit de 14e eeuw over de negen gebedshoudingen van de stichter van de Orde der Predikers.

Dominicus was gewoon om 's nachts in zijn eentje te bidden in de kerk waar hij op dat moment was, tijdens zijn vele voetreizen. Zijn medebroeders gingen dan stiekem kijken en zagen hem allerlei houdingen aannemen tijdens het gebed. Knielen natuurlijk, en liggen, staan, staan met de armen breeduit of als een pijl met je armen omhoog. Maar ook studeren en geselen horen bij de negen manieren van bidden, aldus het boekje.

Dat studeren ook een vorm van bidden is, een manier om te communiceren met het heilige, vind ik een vondst. Het is helemaal terechtgekomen in de dominicaanse spiritualiteit, waar kennis en verdieping in aanzien staan. En ook vind je het terug in de meeste voormalige dominicaanse parochies die ik ken, zoals de Effatagemeenschap en 'mijn' Dominicus in Amsterdam.

Maar dat geselen ook een manier is om te bidden? Jaren geleden schreef ik in dat artikeltje: 'Dat doen we natuurlijk niet meer'. Maar daar ben ik van niet zo zeker meer van. Of beter gezegd: ik kom sinds ik coach en pastor ben ongelofelijk veel mensen tegen die zichzelf geselen. Eerlijk gezegd: ik doe het zelf ook, al wordt het minder.

De middeleeuwen hadden allerlei fysieke instrumenten om zichzelf te pijnigen. Ruwharige mantels, beenbanden met ijzeren pinnen, touwen met knopen erin. Dat zou goed zijn voor de nederigheid, dacht men. In onze tijd geselen we liever op geestelijke wijze. Het ziet eruit als jezelf voortdurend op de kop geven, jezelf bovenmatig bekritisieren op grond van standaarden die je voor een ander niet hanteert.

Het is pijnlijk om te zien dat mensen zo onbarmhartig kunnen zijn voor zichzelf en hoe moeilijk we ons leven kunnen maken. 'Daar hebben we de karwats', zeg ik wel eens in begeleidingsgesprekken. Dat werkt om het los te laten – wie wil zichzelf nu echt moedwillig pijn doen?

Maar hoe kan jezelf slaan met de karwats nu nog steeds een vorm van bidden zijn?

Je moet even oefenen voor het erin zit, maar volgens mij het zit zo: als je opmerkt dat je jezelf met de karwats geeft, dan heb je weer een gelegenheid gevonden om jezelf te vergeven. Een kans om te onderzoeken wat er in je leeft en waar je nood hebt aan barmhartigheid. Let op: dat vraagt oefening. Want als je niet uitkijkt, dan geef je jezelf op de kop omdat je jezelf op de kop geeft. Karwats op karwats, daar hebben we niks an.

Vergeven is Gods werk, het is zijn *corebusiness*, zei een leraar van me eens. De kern van God is vergiffenis. Jezus ademde het, hij vond het de kern van zijn boodschap. 'Barmhartigheid wil ik, geen offers' (Mattheus 9,14).

Dus: de volgende keer als je opmerkt dat je te hard voor jezelf bent, heb je een kans gekregen om mee te doen met God. Ze zal zich met jou verheugen.

Menselijke verantwoordelijkheid en computergestuurde beslissingen

Op 20 februari verzorgde Marcel Becker in de reeks 'Lunchen met inspiratie' een Lezing in de Doopgezinde Remonstrantse kerk. Hieronder een tekst gebaseerd op deze lezing

Digitalisering bepaalt steeds meer ons leven, en dat roept zeer uiteenlopende reacties op. Sommigen omhelzen de nieuwe apparaten zozeer dat ze eraan verslaafd (lijken te) raken. Anderen voorspellen somber dat de nieuwe apparaten de macht van de mensen zullen overnemen. Deze extreme reacties kunnen trouwens heel goed samengaan. In ieder geval zijn we in een nieuwe fase beland. Vroeger nam 'techniek' de vorm aan van grote, afstotelijk uitzierende, machines. In het digitale tijdperk zijn de apparaten aantrekkelijk en dragen we ze steeds bij ons.

De apparaten zijn niet alleen nabij en vertrouwd, ze lijken ook steeds meer op de menselijke geest, zo blijkt alleen al uit het taalgebruik. De telefoon is een smartphone, de machines zijn zelflerend en in staat tot 'diep' learning. Tesla spreekt trots over de autonome auto en de discussie woedt volop over autonome wapensystemen. De digitale apparaten hebben ook menselijk zwaktes als vooroordelen, zodat ze discrimineren. Allemaal menselijke beschrijvingen voor apparaten die welbeschouwd bestaan uit veredelde stukjes zand.

We laten heel veel aan computers over, in de meest uiteenlopende beroepen. De overheid benadert mensen op basis van computersystemen, en de zelfsturende auto komt eraan. Zelfs de pastorale zorg ontkomt niet aan digitalisering. Niet alleen doordat gevestigde instituten zich van digitale media bedienen (de Paus heeft bijna drie keer zoveel Twitter-volgers als het Witte Huis), ook zijn er talloze religieuze apps en zelfs virtuele kerken. Platforms als 'Beliefnet' en 'Pantheos' hebben omvangrijke tegenhangers in de boeddhistisch en de moslimwereld.

Er zijn goede redenen om computers in te zetten. Bij gelijke invoer geven ze altijd hetzelfde antwoord (dat kun je van een mens niet zeggen), ze komen vaak sneller dan een mens tot een resultaat, ze houden zich aan de opgedragen taak (ook dat kun je van een mens niet altijd zeggen), en stappen nooit met het verkeerde been uit bed.

Hoe gaan we goed om met een techniek die zoveel op ons lijkt? Een grote vraag is die naar de verantwoordelijkheid. Veel computersystemen werken op basis van waarschijnlijkheden. De patronen en voorspellingen die ze bieden kennen een foutmarge. Bij de afdeling toeslagen van de

belastingdienst zullen veel algoritmen effectief hebben gewerkt, maar een aantal zat er ook naast. En hoe staat u tegenover een auto die in 99% van de gevallen kinderen die achter een bal de straat op rennen herkent?

Een ander probleem is het gebrek aan transparantie. Bij de meeste technologische hulpmiddelen is het niet nodig dat iemand precies weet hoe het apparaat werkt. Voor de gemiddelde automobilist is veel van wat onder de motorkap speelt een geheim, maar hij weet wel waartoe zijn handelingen aan het dashboard en stuur leiden. Bij digitale instrumenten is het gebrek aan transparantie een probleem. De computer kan zozeer een eigen weg gaan, dat zelfs de ontwerper niet weet hoe het apparaat tot een uitkomst is gekomen. Dat is niet altijd erg. Bij datingsites en de aanschaf van boeken zal het de betrokkenen een zorg zijn hoe de computer tot een resultaat komt, als het resultaat maar goed is. Maar stellen we ons de minister voor die over een delicate zaak meedeelt dat hij de computer-adviezen zal volgen, terwijl niemand kan uitleggen hoe de computer tot het advies is gekomen. Een Europese verordening stelt dan ook dat belangrijke overheidsbesluiten niet uitsluitend op algoritmen gebaseerd mogen zijn.

Digitale tools zetten ook onze vrijheid onder druk. Niemand staat op met idee 'Vandaag ga ik anderhalf uur achteloos scrollen', maar menigeen doet het. De Spaanse auteur Carissa Véliz stelt provocerend dat Google wil zijn als God: onnipresent, omniscient, onnipotent. Artificiële intelligentie (AI) kan zo leiden tot verschraving van menselijke vermogens, ook van morele vermogens. Zo is bijvoorbeeld AI in te zetten om te ontdekken waarom mensen minder geld geven aan goede doelen dan ze denken. Op basis van deze kennis worden ze vervolgens gestimuleerd tot guller geven. Worden we hier liefdadiger mensen van?

Te vaak hoor je een eenvoudige oplossing: het AI-systeem doet het werk, de mens ziet toe en grijpt in bij fouten. Zo stelt men zich het werk voor van de (toekomstige) piloot, vrachtwagenchauffeur, arts en rechter. Dit is te simpel, omdat automatiseren de menselijke vermogens vermindert. Er speelt iets paradoxaals: we verwachten van mensen dat ze indien nodig het werk van de computer overnemen, maar trainen steeds minder de vaardigheden die mensen nodig hebben om dat werk te verrichten.

Marcel Becker

Actie voor Oekraïne

Van 18 februari tot 17 maart hebben zes kerken een inzameling gehouden voor mensen die in Oekraïne gevlucht zijn voor de oorlogssituatie. Huis en haard verlaten omdat het onveilig is, omdat er geen elektriciteit is, geen water, geen overheid. Je moet elders opnieuw beginnen, en dan is elke hulp meer dan welkom. De Europese hulporganisatie NEEKA probeert daar waar mogelijk hulp te bieden. In Nederland wordt NEEKA gesteund door het project Surya, van Lambert Simons en Claudia Blanken. Zij vroegen de Antonius van Padua kerk, na de succesvolle inzameling in 2023, opnieuw een inzamelingsactie te beginnen.

Er werd van alles ingezameld: levensmiddelen, babyvoeding, hygiënische artikelen,

incontinentiemateriaal, maar ook rollators, rolstoelen, douchebrancards en andere hulpgoederen. Met een kleine vrachtwagen werd dit alles naar de loodsen van NEEKA vervoerd. Van de levensmiddelen werden talrijke pakketten gemaakt, die onder grote dankbaarheid in ontvangst werden genomen. Het gaat niet alleen om de levensmiddelen, maar ook om het gevoel van solidariteit: wij worden niet vergeten door onze bondgenoten.

De zieken- en verpleeghuizen waren blij met de rollators en andere hulpmiddelen.

Er kon in deze actie ook geld gegeven worden. Dat is besteed aan groentezaad voor moestuinen en voor de aankoop van extra levensmiddelen. Zo worden er zaadjes van hoop geplant in de harten van mensen, hoop dat er ooit weer vrede komt.

PAX is ook actief in Oekraïne. Al sinds 2014 ondersteunt PAX lokale organisaties die zich inzetten voor sociale projecten, die de veerkracht van mensen ondersteunen om de verschrikkingen van de oorlog te doorstaan. De aanwezigheid en steun van PAX blijft voelbaar. U kunt dit vredeswerk ondersteunen met een gift voor PAX op het rekeningnummer NL03 TRIO 0390515000 onder vermelding van VEERKRACHT.

Met dank aan Anneke Leisink van de Antonius van Paduakerk

Anton van der Meer

Week van de Nederlandse Missionaris 11-19 mei

Geloven in de ander – Ieder mens telt mee

Het is al een lange traditie – sinds 1937 - dat parochies hun Pinkstercollecte wijden aan het missionaire werk. De opbrengst is voor het levensonderhoud van de missionarissen en missionaire werkers. In de jaren na de oorlog kwam het tot een grote toename van het aantal Nederlandse missionarissen 'in den vreemde'. In 1959 werd de Nederlandse missieweek ingesteld en werd de collecte in de week voor Pinksteren gehouden voor het werk van de Nederlandse missionarissen wereldwijd.

De Nederlandse Bisschoppenconferentie heeft de Week voor de Nederlandse Missionaris (WNM) op 1 oktober 1970 ingesteld. De WNM kreeg als taak jaarlijks een landelijke actie te houden in de week voor Pinksteren, voor alle Nederlandse missionarissen. Van daaruit werkt een klein gedreven team aan het welzijn van de Nederlandse missionarissen en missionaire werkers wereldwijd.

Maria Poulisse

Hier twee voorbeelden van missionaire werkers anno 2024.

Missiewerker Fera is een gedreven kracht in het Centre for Social Concern in Malawi. Sinds 2022 doet zij dit prachtige werk met de hulp van de Witte Paters en de Week Nederlandse Missionaris. Zo kan zij haar hart volgen en zich inzetten voor de mensen die het het moeilijkst hebben, en dat doet zij met bezieling!

Missionair werker Maria Poulisse maakt zich vanuit de Gemeente van de Camillianen hard voor kinderen en jongeren met een beperking uit arme gezinnen. Dit sprak voor haar vanzelf nadat ze gezien had hoe deze kinderen en jongeren vaak volledig buiten

de boot vielen. 'Ik ben gegrepen door de liefde en deze kinderen houden me dagelijks een spiegel voor waarin ik God kan zien. Dat is heel inspirerend.'

Fera en Maria zijn de gezichten van onze Pinksteractie in 2024. Net als Fera en Maria staan alle andere missionarissen en missionair werkers klaar voor de ander.

U kunt de missionaire werkers ondersteunen met een gift op rekening NL30 RABO 0171 2111 11 van WNM Den Haag of in het collectemandje met Pinksteren.

Anton van der Meer

Nieuws uit de koffieschenkgroep

Tamar Goossens komt op bezoek

De week van 11-19 mei is de week van de Nederlandse missionaris. (Zie ook hier boven in dit nummer.) Steeds meer bevlogen leken zijn in de voetsporen van missionarissen getreden om zich elders in de wereld in te zetten voor kwetsbare mensen.

Zo ook de jonge Nijmeegse arts Tamar Goossens. Zij werkt al ruim tien jaar in Oeganda en richt zich vooral op voorlichting over en verbetering van gezondheid van moeders en kinderen. Onze koffieschenkgroep heeft al verschillende keren met uw geld een donatie aan Tamar kunnen doen. Ook nu ligt er weer een bedrag klaar. Hoe mooi is het dat juist in deze week Tamar in Nijmegen is en de koffieschenkgroep haar het bedrag persoonlijk kan overhandigen.

Op dinsdag 14 mei is zij te gast bij de koffieschenkgroep. Aan de hand van beelden zal zij vertellen over haar werk. Niet alleen de leden van de koffieschenkgroep, maar iedere parochiaan is welkom. Want dankzij uw bijdrage voor de koffie elke week, is een donatie mogelijk.

Wilt u komen? Laat het even weten aan Monica de Kerf of aan Anneke Voss. De bijeenkomst is **14 mei om 10.00 uur** in de huiskamer van het parochiecentrum.

Lekendominicanen starten nieuw vormingsjaar

'Pas ik bij de lekendominicanen? En passen de lekendominicanen bij mij?' Mochten dat ook jouw vragen

zijn, dan ben je van harte welkom als deelnemer aan het vormingsprogramma van de 'Dominicaanse Lekengemeenschap Nederland'. Het programma gaat in september weer van start. De initiële vorming van de DLN omvat twee jaar van elk vier bijeenkomsten. Daarin maak je kennis met centrale begrippen uit de dominicaanse spiritualiteit, zoals compassie, waarheid, contemplatie, zuster- en broederschap. Je leest teksten van en over dominicaanse figuren als Dominicus, Meister Eckhart, Catharina van Siena, Timothy Radcliffe en Erik Borgman. En je ontmoet op verschillende plekken in het land dominicaanse zusters en broeders (leken en kloosterlingen). Van de deelnemers aan het vormingsprogramma wordt een actieve inbreng verwacht.

Voorafgaand aan deelname vindt een kennismakingsgesprek plaats. Wil je meedoen of wil je meer weten? Stuur een mailtje aan info@lekendominicanen.nl

De aanmelding voor het nieuwe vormingsjaar sluit 1 juni 2024.

Meer informatie vind je ook in onze brochure <https://dominicanen.nl/wp-content/uploads/2021/10/brochure-DLN.pdf>

Meimaand Maria maand

*Venster op Maria
blik op de wereld
lopend langs haar afbeelding
zie ik grote groepen staan...
overal mensen die te hoop lopen tegen geweld
en 't eeuwig gevecht leveren en willen strijden
voor vrede en voor recht.*

*Venster op Maria
blik op de mens – iedereen zonder uitzondering
overal staan mensen
in protest tegen misbruik en macht
pleitend voor liefde en even wat aandacht*

*Venster op Maria
spiegelt mijzelf-
zoekend, twijfelend, vol angst en vol hoop...*

*Welke kant zal ik kiezen
op zoek, zonder mijzelf te verliezen:
de kant van het comfort en de macht,
of de kant van de liefde en de kwetsbare kracht,
waarvoor zal ik gaan staan?*

En Maria? Zij kijkt mij aan.....

Uit 'Vieren met Maria'; werkboek voor Liturgie Heeswijk

Reliek Heilige Bernadette in Nederland

Een schrijn met een relik van de Heilige Bernadette Soubirous kwam in april vanuit Lourdes naar Nederland. De schrijn maakte tussen 1 en 28 april een rondgang door het hele land: van Maastricht tot Heiloo en van Hulst tot Bolsward.

Bernadette Soubirous

Bernadette Soubirous (1844-1879) spreekt bij gelovige mensen zeer tot de verbeelding. Zij was het destijds 14-jarige meisje dat in 1858 in een grot in Lourdes in Zuid-Frankrijk achttien keer een verschijning van een 'mooie dame' zag. De Kerk heeft later bepaald dat het niet anders kan dan dat zij Maria moet hebben gezien. Na de verschijningen ontwikkelde Lourdes zich tot een van de belangrijkste Mariabedevaartplaatsen ter wereld, die jaarlijks door miljoenen pelgrims wordt bezocht.

Vanuit Nederland gaan er elk jaar enkele duizenden mensen op bedevaart naar Lourdes. Velen van hen maken onderweg een tussenstop in Nevers in de Bourgognestreek, waar het lichaam van de Heilige Bernadette ligt opgebaard. Na de verschijningen trad zij in het klooster bij de Zusters van Liefde van Nevers. Tot aan haar overlijden in 1879 woonde ze in het Moederhuis van die congregatie in Nevers.

Reliek

Bij gelegenheid van haar zalig- en heiligverklaring werd het graf van Bernadette geopend en bleek haar lichaam nog helemaal intact. Sindsdien ligt zij in een glazen schrijn opgebaard in de kapel van het klooster Saint-Gildard in Nevers. In het kader van het zaligverklaringsproces werden enkele stukjes van haar lichaam weggenomen, die nu in een reliekschrijn in Lourdes worden bewaard. Een deel daarvan kwam in een aparte schrijn in april naar Nederland.

Relieken zijn overblijfselen van heiligen. De verering van relieken speelt al eeuwenlang een belangrijke rol in het geloof van christenen. Het brengt de herinnering aan de betreffende heilige dichterbij en daarmee ook zijn of haar geloof in Christus. Voor gelovigen nodigt het nabij weten van heiligen uit om hun voorbeeld na te volgen en hun voorspraak bij God in te roepen. Met de rondgang van de relik van Bernadette door Nederland werd ook de boodschap van Lourdes opnieuw onder de aandacht gebracht als plaats waar mensen kracht en troost kunnen vinden.

Rondgang

De schrijn met de relik van Bernadette maakte gedurende de hele maand april een rondgang langs de zeven Nederlandse bisdommen en werd op veertien plaatsen ontvangen. In deze kerken en bedevaartplekken was gelegenheid voor belangstellenden om de relik te vereren. Er waren vieringen, gebedsmomenten, processies, lezingen en filmvoorstellingen over Bernadette. Het doel van de mondiale rondgang van de reliekschrijn was om gelovigen, die om wat voor een reden zelf niet naar Lourdes kunnen in de gelegenheid te stellen dit dicht bij huis te ervaren. Hiervan is massaal gebruik gemaakt.

De rondgang begon op maandag 1 april (Tweede Paasdag) in Maastricht. Die ochtend was er een eucharistieviering in de Onze-Lieve-Vrouwebasiliek en aansluitend een processie met onder meer de relik van Bernadette door de binnenstad van Maastricht.

's Middags was er een bidtocht met de relik naar de Lourdesgrot op de Sint-Pietersberg. Dit is de oudste Lourdesgrot van Nederland, die dit jaar haar 150-jarig bestaan viert.

Op 26 april eindigde de rondgang in Den Bosch. Daar was de reliekschrijn drie dagen te bewonderen in de Sint-Jans kathedraal. In deze dagen werden allerlei activiteiten georganiseerd: een kerkelijk ochtendgebed, het rozenkransgebed en de vespers, het kerkelijk avondgebed en de kruisweg van Lourdes.

Op de laatste dag van het bezoek van de relik aan Nederland (zondag 28 april) was er een speciale dag voor gezinnen uit heel Nederland in Den Bosch.

Bisschop De Korte gaat zelf elk jaar op pelgrimage naar Lourdes. Hij zegt: 'Ik krijg altijd de indruk dat de bedevaart het beste in de mensen naar boven haalt. Mensen op bedevaart worden geduldig, vriendelijk en dienstbaar. De boodschap van Maria is even eenvoudig als duidelijk. Wij worden uitgenodigd om ons leven af te stemmen op Jezus en zijn Evangelie steeds meer gestalte te geven'.

Bron: www.bisdomdenbosch.nl

Iconententoonstelling: Van Hemelvaart tot Pinksteren

In de week vóór Pinksteren (**van 12 t/m 19 mei**) is er in het noordertransept van de Dominicuskerk een tentoonstelling van iconen die de leden van de werkgroep het laatste seizoen (of al eerder) hebben geschilderd – ‘geschreven’ zoals dat in het jargon heet. U kunt de hele week de tentoonstelling bezichtigen, iedere dag van 12 tot 16 uur.

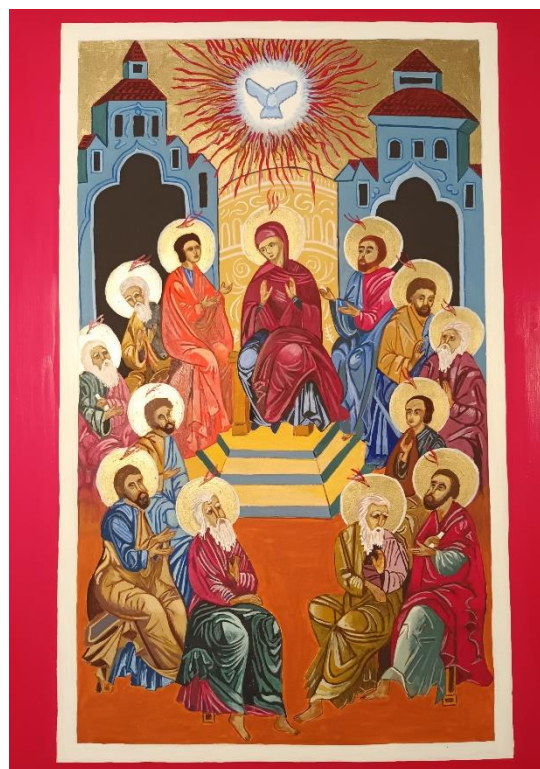
De werkgroep bestaat al sinds 2009 en stond onder leiding van Maria Nolet (+ 2020) en Willem Pelser. Tijdens de bijeenkomsten van de deelnemers hebben zij hun kennis en kunde aan hen doorgegeven, om op een eenvoudige manier een icoon te maken. Het zijn er in de loop der jaren rond de 40 geweest. Die deelnemers kwamen overal vandaan. Niet alleen uit de Effata-Dominicusparochie, ook uit andere locaties van de St.Stefanusparochie en ver daarbuiten: Oosterbeek, Afferden, Winssen, Beuningen, Bommel, Schaijk, Malden en Groesbeek. De laatste jaren schommelt het aantal deelnemers tussen de 8 en 12 en het moeten er niet meer worden. Anders is er geen overzicht meer en de ruimte is beperkt. De schilders hebben heel wat materialen voor hun neus staan!

Begonnen in de dagkapel, hebben we in de loop der jaren op heel wat locaties in de kerk en pastorie gezeten: de huiskamer en de crearuimte in de pastorie, het noordertransept, de keuken bij de dagkapel, en de sacristie. Nu zijn we aanbeland in de verbouwde keuken, waar de kerkgangers na de zondagviering hun koffie komen drinken om na te praten.

Iconen schilderen is een meditatieve activiteit. We openen altijd met een gebed van de iconschilder en dan volgt volkomen rust waarbij de schilder zich uitsluitend bezighoudt met de afbeelding die hij/zij op het paneel overbrengt. Tijdens een korte pauze met koffie of thee vertelt Willem Pelser over achtergronden van een of meerdere iconen, over technieken, enz.

U bent allen van harte welkom op deze overzichtstentoonstelling, wellicht als voorbereiding op Pinksteren. U bent ook van harte welkom bij de zegening van de iconen op **donderdag 16 mei om 14.00 uur** in het noordertransept. In een korte viering vragen we Gods zegen over de iconen van Jezus, Maria, een heilige of een gebeurtenis uit het evangelie.

Willem Pelser

Luisteren naar en kijken in ons orgel

Zoals vermeld in de brochure catecheseactiviteiten was er op 10 april een lezing over het kerkorgel met klankvoorbeelden. Deze lezing werd gehouden door Joseph Steenbrink, een van onze vaste organisten.

Ger Gerrits leidde de lezing in door erop te wijzen dat catechese meerdere vormen heeft. Muziek is een prachtige manier om geloof over te dragen.

Joseph Steenbrink nam de 15 aanwezigen meteen voor zich in door te zeggen dat hij ons orgel 'heel graag' bespeelt. Dat wil wat zeggen, want hij heeft een lange orgel-loopbaan achter de rug. Op koninginnedag 1960 was zijn eerste orgelles en in mei werd hij al voor de leeuwen (de kerkgangers) gegoid: hij mocht het lof begeleiden. Als student oefende hij dagelijks twee uur op het orgel. Wiskunde werd zijn professionele carrière, maar het orgel was nooit ver weg. Momenteel is hij bij meerdere kerkgenootschappen vaste organist. En als hij op vakantie een mooie kerk bezoekt, is het een sport om even achter het orgel te (mogen) kruipen.

Het orgel kent een lange geschiedenis. Al in het oude Egypte waren er orgels die geluid maakten doordat water op een blaasbalg drukte. Die lucht gaat door langere of kortere fluiten, en zo ontstaat het orgel-geluid. In West-europa deden de orgels pas in de 8e eeuw hun intrede, en pas in de 10e tot 13e eeuw werd het een kerkinstrument. Inderdaad, pas met de bouw van grotere kerken. Het instrument was in die tijd niet méér dan ondersteuning van de zang. Pas in de 14e en 15e eeuw kwamen er aparte composities voor het orgel.

Na de 'Egyptische methode' zijn er vele manieren bedacht om lucht door de orgel-fluiten te blazen. Lange tijden deden 'orgeltrappers' het werk. Als kleine jongen heeft Joseph nog eens de organist van een Bach-passie bijgestaan door een zware steen op een blaasbalg te leggen ... totdat de balg leeg was, en de kleine Joseph de steen weer moest optillen.

Na de verhalen over de geschiedenis keken we naar ons eigen orgel, dat in 1994 vanuit Utrecht naar onze kerk is gekomen. Aan de zijkant zitten de registersknoppen, die verschillende klanken produceren. De cijfers daarop duiden de toonhoogte van het register aan. Elke toon van ieder register heeft een eigen pijp. Je ziet het er niet aan af, maar ons orgel heeft ruim 400 pijpen.

Met deze woorden was onze nieuwsgierigheid gewekt om ook *in* het orgel te kijken. Joseph nam de sleutel van de geheime plaats en we bewonderden de vele pijpen. Het is natuurlijk een relatief klein orgel. Enkele aanwezigen vertelden van het orgel in de Stephanuskerk, waar je in kon rondlopen.

Toen wilden we wel wat horen. Joseph's echtgenote Maria zong helder enkele melodelijnen van Gregoriaanse hymnen en een lutherse koraal, waarna Joseph orgelbewerkingen liet horen.

Marcel Becker

Duurzaamheid Pinksteren 2024

Omdat dit nummer van het Effatablad het laatste inhoudelijke nummer voor de zomer is, volgt een aantal zomerse tips om te genieten van de natuur. Het is sinds een aantal jaren gebruikelijk om in juni zogenaamde 'Open tuindagen' te organiseren. Ook **kerk- en kloostertuinen doen daaraan mee**. Bijvoorbeeld de Oranjekerk in Amsterdam en de kloostertuin van de minderbroeders franciscanen in Megen. Kloostertuinen zijn van oudsher een bron van symboliek, maar ook een vindplaats van praktisch nut. Kerktuinen bieden een eigentijdse mogelijkheid om persoonlijke bezieling te verbinden met zorg voor de aarde. Onze pastorietuin is daar een mooi voorbeeld van. Recent is er contact met basisschool Klein Heijendaal gelegd en enkele scholieren komen meehelpen bij de tuinwerkzaamheden.

Bij de inrichting van een tuin kunnen planten en bloemen door hun symboliek een betekenisvol verhaal vertellen. Een tuin kan bovenal 'nuttig' zijn: voedsel bieden voor een maaltijd, een diaconaal project ondersteunen, een bijzondere gebeurtenis met bloemen opluisteren. Een tuin kan ook optimale kansen scheppen en een meerwaarde bieden voor natuur, vogels, vlinders en kruipend gedierte... Kijk voor data van openstellingen:

www.kerktuinen.nl, www.hofvanlof.nl en www.opentuinagenda.nl

Als u inspiratie wilt opdoen voor ontwerpen voor uw eigen tuin, kijk dan eens op: <https://inspiratietuinen.nl/> U vindt daar suggesties, en u kunt daarbij keuzes maken: van een nutstuin of natuurtuin tot een meer symbolische tuin. Tenslotte biedt de rubriek 'Flora' op die site achtergrondinformatie bij de symboliek van planten en bomen.

Als u thuis een 'Pinksterversiering' wilt maken, denk dan eens aan het neerleggen van rode vruchten (aardbeien, rabarber, radijs, en rode sla uit de koude kas) die juist rond die tijd te koop zijn. Rode vruchten verwijzen naar 'vrucht dragen' in een geest van liefde. Het is het vuur van de Geest dat mensen in beweging zet en inspireert.

Daarom is het begrijpelijk dat rood de liturgische kleur van Pinksteren is, als een herinnering aan het vuur, aan de vlammentongen, aan de inspiratie vanuit liefde en liefdevolle barmhartigheid.

Mag het u inspireren om creatief en 'groen' te zijn!

De Raad van Kerken in Nederland en Micha Nederland organiseren in het najaar de Noach-Leergang. Aan de hand van 'Zeven vragen-zeven thema's' neemt het verhaal van Noach iedereen mee in gesprekken over geloof en duurzaamheid. Hoe gaan we om met verantwoordelijkheid, grenzen en fatalisme, en hoe kunnen we samenleven met de schepping en al haar biodiversiteit?

Kijk op www.michanederland.nl/noach voor meer informatie. De Leergang zal worden gepresenteerd op vrijdag 20 september om 14.00 uur in het Stadsklooster San Damiano in 's-Hertogenbosch. De toegang is gratis, aanmelding door een berichtje aan rvk@raadvankerken.nl.

Een mooie groene zomer!

Joyce Nissen

Gebed voor onze aarde

*Almachtige God,
u bent aanwezig,
in heel het universum
en in de kleinste van uw schepselen.
Teder omarmt u alles wat bestaat.
Stort de kracht van uw liefde in ons uit,
zodat wij leven en schoonheid beschermen.
Vervul ons met vrede,
zodat wij als broers en zussen leven
en niemand kwaad doen.
God van de armen,
help ons te redden
wat op deze aarde in de steek gelaten en vergeten is,
maar wat in uw ogen zo kostbaar is.
Genees ons,
zodat wij de wereld beschermen
en niet uitbuiten,
zodat wij schoonheid zaaien
en niet vervuiling en vernietiging.
Raak de harten aan
van hen die enkel winst zoeken
ten koste van de armen en de aarde.
Leer ons de waarde van elk ding te zien,
zodat wij vol verwondering tot bezinning komen
en gaan inzien dat wij,
op onze weg naar uw oneindig licht,
diepgaand verbonden zijn met alle schepselen.
Dank dat u elke dag met ons bent.
Bemoedig ons alstublieft in onze strijd
voor rechtvaardigheid, liefde en vrede.*

(Uit de encycliek 'Laudato Si' (2015) van paus Franciscus)

Een moestuin project(je)

Na zijn pensionering als leraar is Marcel Laguette actiever geworden bij Effata, en nu enthousiast lid van de tuingroep. Hij vertelt hier over zijn activiteiten.

Vorig jaar kreeg ik van de werkgroep 'tuin' groen licht om achter de muur van de sacristie een moestuintje te starten en van de opbrengst ervan een paar keer soep te maken voor Effata na de zondagdienst.

Er moest het een en ander aan noeste arbeid verricht worden, zoals het verwijderen van planten, struiken, bomen, grote stenen en grind. En daarna het egaliseren en het bemesten van de onvruchtbare grond met zelfgemaakte compost. Tjeu Verstappen en ik hadden veel bladafval verzameld van de talrijke grote bomen rondom de kerk en dit fijngemaakt met de grasmaaier. Dit fijn gemalen bladafval vermengd met de schrale grond leverde een verbluffend verbeterde bodemkwaliteit op. Vorig jaar leverde de moestuin nog een kleine oogst op van een aantal kilo's tomaten, courgettes, paprika's, witte kolen en aardbeien. Natuurlijk hadden we ook te maken met slakken en ander nuttig ongedierte dat het gemunt had op onze groente, maar dat hoort nu eenmaal bij het moestuinproces. In juni en september kon ik van de opbrengst een paar keer courgette- en prei-kerriesoep maken, die volgens mij na de zondagsviering goed in de smaak viel.

Dit seizoen hebben we wat ambitieuzere plannen met de moestuin. Deze is nu uitgebreid van 10 tot ruim 21 vierkante meter. Ger Gerrits heeft contact opgenomen met de naburige basisschool Klein Heyendaal en gevraagd of de school interesse had om leerlingen van de bovenbouw mee te laten helpen in de moestuin. In overleg met een docent van groep 8 zijn we daarna een pilot gestart om iedere vrijdagmiddag in de maanden april t/m juni met 12 leerlingen uit groep 6 t/m 8 samen in de moestuin te werken. Er moet natuurlijk van alles gebeuren, zoals het zaaien van gewassen, het uitzetten van stekjes, het wieden van onkruid, water geven, en maken van klimrekken voor stamtuinbonen, tomaten en frambozen, het uitstrooien van mest, het in elkaar zetten van houten moestuinbakken etc. Daarnaast willen we achter de kerk een stuk van het gazon, net als vorig jaar, reserveren voor een perk met wilde bloemen. Hierbij hoort natuurlijk het inmiddels populaire 'bijenhotel'. Samen met de basisschoolleerlingen willen we binnenkort een mooi bouwsel in elkaar knutselen.

We hopen dat de leerlingen door al deze bezigheden meer oog en waardering krijgen voor de natuur. Ik heb de leerlingen verteld over het nut van een moestuin, en wat planten allemaal nodig hebben om

goed te kunnen groeien. Maar ook over de problemen waarmee je vaak te maken hebt bij een moestuin zoals droogte, te veel regen en ongedierte, zoals slakken die je oogst opeten. Van de opbrengst van de moestuin gaan we met de basisschoolleerlingen op het eind van het schooljaar soep maken voor een verpleeghuis in Nijmegen en wellicht ook voor onze parochiegemeenschap. Ook het idee dat we bij een overvloedige opbrengst de groenten en fruit aan de voedselbank kunnen doneren vonden de leerlingen prachtig. Aan het enthousiasme van de leerlingen zal het zeker niet liggen. Nu maar hopen op een rijke oogst en mooi weer op de vrijdag.

Marcel Laguette

Kort Allerlei

100 jaar Mariënbosch

Wie kent niet het monumentale pand op de heuvel aan de Groesbeekseweg, hoek Sophiaweg?

Het is dit jaar 100 jaar geleden dat hier de eerste katholieke MMS, de Middelbare Meisjesschool Mariënbosch, werd opgericht door de zusters van MJM.

De school gaf van 1924 tot 1972 onderwijs aan meisjes en had zowel een internaat als een externaat. Het onderwijs was gericht op de vorming van katholieke meisjes. Met name in de beginjaren was het doel dat meisjes een zo breed mogelijke ontwikkeling zouden doormaken om later een goede echtgenote te zijn !! De historie wordt uitgebreid beschreven in een jubileumboek met als titel 'Katholiek, keurig en kunstzinnig'.

In 1972 deden de jongens hun entree op Mariënbosch en fuseerde de school met de Nebo en het Gabriel College in Mook tot het Elshofcollege. Dat heet nu het Kandinsky College.

Op 14 september, tijdens de Open Monumentendag, is het gebouw voor iedereen te bezoeken.

Op zondag 15 september vindt er een reünie plaats voor de oud-leerlingen van Mariënbosch.

Vrijwilliger voedselbank

De Voedselbank Nijmegen Overbetuwe is dringend op zoek naar een vrijwilliger/ster voor het telefoonteam. Dit team is een belangrijke schakel tussen de voedselbank en haar klanten. Interesse? Neem contact op met Martha Opmeer, mail: opcoordinator@voedselbanknijmegen.nl

Lourdeswater

In de meimaand, Mariamaand, attenderen we u graag op het volgende. Rudie Luiken vraagt of er belangstelling is voor het water uit de bron van Lourdes. Eind juni gaat hij daar met zijn vrouw Willy enkele dagen heen. Graag nemen zij voor hen, die dat wensen water mee. U kunt uw wens kenbaar maken via het emailadres rudie.luiken@gmail.com of even bellen op 06-21547952.

Volgend nummer

Het volgende nummer verschijnt rond 22 juni. Dit is het zomernummer. Dat betekent een eenvoudige uitgave met slechts vier bladzijden. Ook de redactie houdt vakantie. De deadline voor de copy is donderdag 5 juni

Hergebruik

Koen (7) maakte vorig jaar bij René Klaassen een mooie palmpaastok. Het hele jaar heeft hij hem zorgvuldig bewaard. Afgelopen Pasen kreeg de stok een nieuwe bestemming: een kruis op het graf van een vogeltje, dat Koen in de tuin heeft begraven

Effatussentijds

Waardering

Ons parochieblad wordt veel gelezen, dat weten we. Via het pastoraal team hoorde de redactie dat met name parochianen, die niet meer naar de kerk kunnen komen, uitkijken naar ons parochieblad. Ze vinden het fijn om via verhalen en foto's op de hoogte te blijven van het wel en wee binnen Effata. Voor hen voorziet ons blad in een belangrijke behoefte om in contact te blijven met onze gemeenschap. Voor de redactie is dit een opsteker om met enthousiasme aan het parochieblad te blijven werken.

Ab Blom

Kijkt u regelmatig op de website van Effata www.effataparochie.nl ? Dan ziet u dat deze er erg mooi uitziet en up to date is. U vindt er een overzicht van activiteiten en vieringen. Ook de overwegingen kunt u hier nog eens nalezen. Dit is allemaal het werk van Ab Blom.

Ab heeft onlangs nog een taak op zich genomen. Hij maakt voortaan het rooster van vieringen, dat op de achterkant van dit nummer staat. Een tijdrovende klus, met name om voor elke viering voorgangers en medevoorgangers te vinden. Ab neemt deze taak over van René Klaassen. Dat betekent voor René een stukje taakverlichting. René is daar erg blij mee.

Gedoopt

In het vorige nummer schreven we dat drie parochianen die nog wekelijks onze kerk bezoeken gedoopt zijn in de voormalige Dominicuskerk aan de Broerstraat. Daar kan nog een vierde bijgeteld worden: ook *Stefke de Kort* is in die kerk gedoopt.

Aan de keukentafel

Dit vrolijke banier staat elke donderdagochtend bij de ingang van onze kerk aan de Groenewoudseweg. Het heet parochianen en niet- parochianen welkom, als ze even een kopje koffie willen drinken of een praatje willen maken in 'Aan de keukentafel'. Een van onze redactieleden nam een kijkje en trof een tafel aan met een fraai bloemboeket, een trommel met koekjes en een schaal met paaseitjes. Maar het belangrijkste...een allerhartelijkste gastvrouw: *Françoise Klaassen*.

Hemelvaart, donderdag 9 mei

Terwijl Hij zo van hen wegging en zij nog steeds naar de hemel staarden, stonden er opeens twee mannen in witte gewaden bij hen. Ze zeiden: 'Galileeërs, wat staan jullie naar de hemel te kijken? Deze Jezus, die uit jullie midden in de hemel is opgenomen, zal op dezelfde wijze terugkomen als jullie Hem naar de hemel hebben zien gaan.'

Handelingen 1:10-11

Rooster van activiteiten

Di 14 mei 10.00 u	Tamar Goossens vertelt over haar werk in Oeganda	Huiskamer parochiecentrum
Zo 12 t/m 19 mei 12.00 - 16.00 u	Iconen tentoonstelling van de leden van de werkgroep	Noordertransept Dominicuskerk
Do 16 mei 14.00 u	Iconenzegening	Dagkapel Effata-Dominicuskerk (ingang Groenewoudseweg)
Zo 19 mei 07.45 u en 08.30 u	Wegen met zegen – wandeling met vertrekceremonie (07.45u met ontbijt en 08.30u zonder ontbijt)	AVP kerk
Di 21 mei 14.00 u – 16.00 u	Inspirerende verhalen	Huiskamer Effata parochiecentrum
Wo 29 mei 10.30 u	Kunst en Religie: bezoek aan het ateliermuseum Jac. Maris	Op museumadres: Looistraat 57 6582 BB Heumen
Zo 16 juni 07.45 u en 08.30 u	Wegen met zegen – wandeling met vertrekceremonie (07.45u met ontbijt en 08.30u zonder ontbijt)	AVP kerk
Di 25 juni 14.00 u – 16.00 u	Inspirerende verhalen - afsluiting	Huiskamer Effata parochiecentrum

Effatadag zondag 8 september

Op zondag 8 september is iedereen na de viering uitgenodigd om op een bijzondere wijze het nieuwe pastorale jaar in te luiden. Over de invulling volgt later bericht, maar het zal een bijzondere dag worden na de viering, met allerlei extra's, lekkers en markt. U krijgt ook een inkijkje in de activiteiten van het pastorale jaar 2024-2025. Zet deze datum maar vast op de kalenders en in de agenda's!

Effata Dominicuskerk

Prof. Molkenboerstraat 7
6524 RN Nijmegen
☎ 024-3 65 60 69
IBAN NL 29 ABNA 0436 6614 46
t.n.v. Effataparochie
✉ www.effataparochie.nl

Onderdeel van de Parochie Heilige Stefanus (PHS)
Berg en Dalseweg 40
6521 JJ Nijmegen
info@stefanus.nl
✉ www.stefanusparochie.nl

Het pastorale team van Effata-Dominicus bestaat uit:

Hans Hamers O.P. pastor

*Werkdagen: ma, di, wo, do.
(20 upw)*

Aandachtsgebieden:

pastoraatsgroep en
parochieberaad PHS, liturgie,
missionaire parochie,
gemeenschapsofbouw, individueel
pastoraat,

Tel 06-19573987

hhamers@stefanus.nl

René Klaassen

*Werkdagen: ma, di, andere dagen
op afspraak*

Aandachtsgebieden:

pastoraatsgroep PHS, liturgie,
catechese, missionaire parochie,
individueel pastoraat,
bloemsiergroep,
koffieschengroep

Tel: 06-10510849

klaassenfr@gmail.com

Nadia Kroon O.P.

Werkdagen: di (8 upw)

Aandachtsgebieden:

missionaire parochie, jong
volwassenen, communicatie

Tel: 06-20252184

nadiakroon@hotmail.com

Parochieadministratie

Prof. Molkenboerstraat 7
6524 RN Nijmegen.
☎ 024-3656069

✉ post@effataparochie.nl

Secretariaat Open

dinsdag en woensdag
van 10.00 tot 12.30 uur

Redactie Effatablad

Marcel Becker (eindredactie)
Hans Hamers
Elly Heuvel-Versteegen (opmaak)
Anton van der Meer
Betty Smits-van Sonsbeek

Kopij volgend nr

5 juni 2024
volgende aflevering 22juni 2024

Oplage circa 650 exemplaren

**Voor spoedgevallen buiten
deze uren**

Rudie Luiken
06-21547952

Voor uitvaarten afspreken

06-48748727

Verspreiding parochieblad

Elly Voss ☎ 024-8480938

✉ eimvoss@hotmail.com

Kroniek

Webmaster Ab Blom

E-mailadres

✉ redactie@effataparochie.nl

Oproep

Wilt u informatie over verhuizing, geboorte, huwelijk en overlijden
doorgeven aan het secretariaat van het parochiecentrum. Als ook
verandering of wijziging van adres, telefoonnummer en e-mailadres:
post@effataparochie.nl

**Ziek? Eenzaam? Behoeft
aan een gesprek?**

Meld het bij het pastoraat of bij:
Josje Kruijsen 024-6842267

Kruijsen-l@kpnplanet.nl

Willem Pelser 024-3772146

wpelser@telfort.nl

Aan de keukentafel

Iedere donderdagochtend kunt
u voor een kopje koffie of thee
tussen 10.00 – 12.00 uur
terecht in "Aan de keukentafel",
een ruimte in de Dominicuskerk
(ingang Groenewoudseweg).

Rooster van Vieringen

	Thema en viering	Voorgangers	Muziek
zondag 28 april 10.30 uur	5e zondag van Pasen Agapèviering <i>Handelingen 9, 26-31</i> <i>Johannes 15, 1-8</i>	Peter Nissen Dineke Wilke	Marcel Becker Samenzang olv Annemiek van Nostrum
zondag 5 mei 10.30 uur Bevrijdingsdag	6e zondag van Pasen Eucharistieviering <i>Hand. 10, 25-26. 34-35. 44-48</i> <i>Joh. 15, 9-17</i>	Eduard Kimman S.J. René Klaassen	Thea Stadlander Schola olv Françoise Klaassen
donderdag 9 mei 10.30 uur	Hemelvaart Agapèviering <i>Hand. 1, 1-11</i> <i>Mc. 16, 15-20</i>	Ineke van Ccuijk O.P. Betty Smits van Sonsbeek	Thea Stadlander Schola olv Luc-Jan Laarhoven
zondag 12 mei 10.30 uur Moederdag	7e zondag van Pasen Agapèviering <i>Hand. 1, 15-17. 20a. 20c-26</i> <i>Joh. 17, 11b-19</i>	Annemie Herinx René Klaassen	Joseph Steenbrink Samenzang olv Françoise Klaassen
zondag 19 mei 10.30 uur	Pinksteren <i>Hand. 2, 1-11</i> <i>Joh. 20, 19-23</i>	Zr. Nadia Kroon O.P. René Klaassen	Thea Stadlander Schola olv Luc-Jan Laarhoven
zondag 26 mei 10.30 uur	Agapèviering H.Drie-eenheid <i>Deut. 4, 32-34, 39-40</i> <i>Mc. 28, 16-20</i>	Wim Rigtters Agaath Ulrich	Françoise Klaassen Samenzang olv Annemiek van Nostrum
zondag 2 juni 10.30 uur	Eucharistieviering Sacramentsdag <i>Ex.24,3-8</i> <i>Mc. 14, 12-16, 22-26</i>	Eduard Kimman S.J. Koos Wilke	Thea Standlander Schola olv Luc-Jan Laarhoven
zondag 9 juni 10.30 uur	Agapèviering <i>Gen. 3, 9-15</i> <i>Mc 3, 20-35</i>	Jan van der Wal Pieter-Theo Zuurbier	Joseph Steenbrink Samenzang oplv Françoise Klaassen
zondag 16 juni 10.30 uur. Vaderdag	Agapèviering <i>Ez. 17,22-24</i> <i>Mc. 4,26-34</i>	René Klaassen Betty Smits van Sonsbeek	Thea Standlander Schola olv Françoise Klaassen
zondag 23 juni 10.30 uur	Agapèviering <i>Job, 38,1.8-11</i> <i>Mc. 4,35-41</i>	Wim Rigtters Annemie Herinx	Françoise Klaassen Samenzang olv Annemiek van Nostrum
zondag 30 juni 10.30 uur	Agapèviering <i>Wijsh. 1,13-15; 2,23-24</i> <i>Mc. 5,21-43 of 5,21-24.35b-43</i>	Zr. Nadia Kroon O.P. Dineke Wilke	Muziek en samenzang: Françoise Klaassen

Deze uitgave is financieel mede mogelijk gemaakt door:

De Vinotheek www.vinotheek.nl

Gommers Nijmegen BV www.gommers.nl

Janssen Repro www.janssenrepro.nl

Reintjes Kaarsen www.reintjes.nl

Bloemisterij Het Molentje www.bloemisterijhetmolentje.nl

Klopper & Kramer Uitvaartcentrum Oud-Mariënboom www.KK.nl

Hoveniersbedrijf Han Janssen v.o.f. www.hanjanssen.nl

Plus Walraven www.plus.nl